

Toespraak Voorzitter bij het afscheid van de heer Spekman op dinsdag 24 januari 2012

Geachte meneer Spekman, beste Hans,

Wij nemen vandaag van u afscheid omdat u afgelopen zondag na ruim 5 jaar Kamerlidmaatschap gekozen bent als voorzitter van de Partij van de Arbeid, een partij die u in het hart heeft en waarvan de kleur door uw aderen stroomt.

In uw voorgaande ambt als wethouder Sociale Zaken van de stad Utrecht liep u naar uw eigen zeggen tegen de grenzen van het rijksbeleid aan. Daarom kwam u op 30 november 2006 naar het Binnenhof om in de rol als Kamerlid te proberen dát beleid te veranderen.

Op 17 januari 2007 sprak u uw maidenspeech uit, hier in deze zaal, over het asiel- en migratiebeleid in het kader van de begrotingsbehandeling. U hield een pleidooi voor een streng maar rechtvaardig asielbeleid. Het was het begin van een actieve parlementaire loopbaan, waarin u, vaak samen met anderen veel initiatieven heeft genomen om de positie van de sociaal zwakkeren in de samenleving te versterken of te beschermen. U was daarentegen ook niet kinderachtig waar het de aanpak van misbruik of wangedrag betreft.

Zo nam u kort na u aantreden als Kamerlid met uw collega Halbe Zijlstra van de VVD een initiatief tot indiening van een wetsvoorstel over maatregelen tegen voetbalhooligans, dat door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, Ter Horst, werd overgenomen.

Dat was niet uw enige actieve bijdrage aan wetgeving. In 2007 nam u de verdediging over van een door uw partijgenote Saskia Noorman-Den Uyl ingediend initiatiefvoorstel over een toeslag voor alleenstaande ouders. Samen met Elly Blanksma-van den Heuvel van het CDA diende u in 2009 een initiatiefwetsvoorstel in over de beperking van televisiereclame voor geldkrediet.

Meer in het bijzonder trekt u zich het lot aan van minderjarige vreemdelingen, getuige de door u in 2010 uitgebrachte initiatiefnota 'Altijd onderdak voor kinderen' over de opvang van kinderen van uitgeprocedeerde asielzoekers. Wij wachten overigens nog steeds op de antwoorden van de door uw collega's over dat onderwerp ingediende schriftelijke vragen. En dan ligt er nog op plank het door u in 2011, samen met Joel Voordewind van de ChristenUnie ingediende initiatiefwetsvoorstel over de versterking van de positie van in Nederland gewortelde minderjarige vreemdelingen. De Raad van State pijnigt momenteel zijn hersenen over de inhoud van een gedegen advies bij dit wetsvoorstel.

U bent een opvallende persoonlijkheid, zowel qua uiterlijk als verbaal. Tussen al die nette pakken zullen wij uw laat ik zeggen meer informele kledingstijl nog gaan missen. U bent goed van de tongriem gesneden: in het vuur van het debat nadert u soms de grenzen van het toelaatbare, maar het is – voor zover ik weet – niet persoonlijk bedoeld. Bepaalde karaktertrekken van u bleven niet onopgemerkt: betrokken, recht voor zijn raap, wars van decorum, doelgericht.

U heeft bij verschillende gelegenheden ons illustere Kamervoetbalelftal versterkt. Als soevereine laatste man heeft u menig aanval van burgemeesters en wethouders op faire wijze onschadelijk gemaakt. Uw vertrek is een ware aderlating van ons voetbalteam en we hopen uiteraard dat u, indien zware tegenstand wordt verwacht, als gastspeler oproepbaar bent.

Ik wens u veel sterkte toe bij de uitvoering van de lastige maar nobele klus die u nu te wachten staat (ik ken uw pappenheimers). Ik ben ervan overtuigd dat wij nog veel van u zullen gaan horen, in welke hoedanigheid dan ook.

Beste Hans, het ga je goed!